

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Urszula Sara Zielińska

DC-WKiC.050.8.2024.PB
3164606.12404806.9972563
Warszawa, 08-05-2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na Interpelację K10INT2587, Pana Posła Aleksandra Miszałskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie obliczania wysokości kosztów stałych dostawy ciepła, informuję, co następuje.

Na podstawie art. 45a ust. 8 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266), koszty zakupu ciepła dostarczanego do budynku, w którym znajdują się lokale mieszkalne i użytkowe, zamieszkane lub użytkowane przez osoby niebędące odbiorcami¹, rozlicza się w części dotyczącej kosztów stałych dostawy ciepła:

a) na centralne ogrzewanie wraz z kosztami, o których mowa w pkt 1 lit. b, wykorzystując proporcjonalny udział w powierzchni lub kubaturze lokali,

b) na przygotowanie ciepłej wody użytkowej, wykorzystując liczbę lokali w budynku lub powierzchnię lokali.

Przepis wskazuje możliwe sposoby rozliczenia kosztów stałych dostawy ciepła na przygotowanie ciepłej wody użytkowej, wykorzystując liczbę lokali w budynku albo powierzchnię lokali, przy czym należy mieć na uwadze przepis art. 45 a ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, który stanowi o konieczności rozliczania kosztów zakupu m. in. ciepła w opłatach pobieranych od osób niebędących odbiorcami zamieszkujących lub użytkujących lokale w taki sposób, aby wysokość opłat zapewniała wyłącznie pokrycie ponoszonych przez odbiorcę kosztów zakupu ciepła. Dodatkowe korzyści z tego tytułu są niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 45a ust. 9 ustawy – Prawo energetyczne, właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w danym budynku.

Koszty energii cieplnej zużytej na podgrzanie wody użytkowej dzielą się na koszty stałe i na koszty zmienne. O ile przyjęcie jednostek rozliczeniowych [m³] zużytej wody lub liczby osób zamieszkałych stale w lokalu dla rozliczenia kosztów zmiennych podgrzania wody jest poprawnym rozwiązaniem, o tyle rozliczenie kosztów stałych podgrzania wody przy

¹ Zgodnie z art. 3 pkt 13 ustawy – Prawo energetyczne odbiorcą jest każdy, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym. Umowa sprzedaży ciepła dostarczanego do budynku wielolokalowego jest zawierana przez właściciela lub zarządcę budynku wielolokalowego. Art. 45a ust. 6 stanowi, iż w przypadku gdy wyłącznym odbiorcą m.in. ciepła dostarczanego do budynku jest właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego, jest on odpowiedzialny za rozliczanie na poszczególne lokale całkowitych kosztów zakupu tego ciepła.

zastosowaniu takiego podejścia nie znajduje uzasadnienia ze względu na brak związku ze strukturą tych kosztów oraz z miejscem ich powstawania.

Koszty stałe przygotowania ciepłej wody użytkowej wynikają z kosztów stałych uwzględnionych na fakturach przedsiębiorstwa energetycznego za ciepło do podgrzania wody (opłata za moc zamówioną moc cieplną wytworzonego ciepła oraz opłatę stałą za usługi przesyłowe). Powinny one dotyczyć wszystkich lokali, niezależnie od zużycia wody czy liczby osób zamieszkałych w lokalu. Moc zamówiona na potrzeby przygotowania ciepłej wody użytkowej uwzględniana jest przez właściciela lub zarządcę budynku wielolokalowego w odniesieniu do każdego lokalu, niezależnie od formy jego użytkowania. Mamy do czynienia z lokalami zamieszkanymi, ale także pustostanami lub lokalami okresowego wykorzystania.

Koszty stałe wynikają z gotowości do dostarczenia ciepłej wody użytkowej oraz konieczności pokrycia strat ciepła układu cyrkulacyjnego niezbędnego dla utrzymania normatywnej temperatury ciepłej wody użytkowej w punktach czerpalnych w sposób ciągły i niezawodny zarówno dla lokali, w których następuje zużycie wody, jak i dla tych, w których to zużycie jest bardzo niskie lub zerowe. Uzasadnionym jest zatem proporcjonalne rozliczanie kosztów na każdy lokal, niezależnie od zużycia wody czy też liczby osób zamieszkałych w lokalu.

W przypadku alternatywnego podejścia, w którym wszystkie koszty przypisane zostałyby do zużycia wody, koszty stałe obciążające użytkowników lokali zużywających ciepłą wodę pokrywałyby koszty lokali charakteryzujących się niskim lub zerowym zużyciem, co może wynikać także z czasowego użytkowania.

Uzasadnionym technicznie sposobem ustalenia opłaty stałej za podgrzanie wody jest przypisanie opłaty stałej do lokalu, ewentualnie zastosowanie jednostki rozliczeniowej kosztów stałych powierzchni lokalu. Przywołany przepis powoduje, że koszty stałe ponoszą solidarnie wszyscy użytkownicy lokali, co jest zgodne również z miejscem powstawania tych kosztów.

W związku z powyższym, w zakresie przedstawionego przez Pana Pośta zagadnienia, Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie przewiduje aktualnie podjęcia prac legislacyjnych w sprawie zmian w przedmiotowym przepisie, niemniej jednak prowadzony będzie monitoring skutków funkcjonowania przedmiotowej regulacji, a wszelkie ewentualne zmiany będą wymagały kompleksowej analizy oraz przeprowadzenia konsultacji z szerokim i reprezentatywnym gronem interesariuszy.

Z wyrazami szacunku

Urszula Zielińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/